

[BURZNIK *sb m*

N pl burznicy.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Burzyciel, wichrzyciel: A tákowi [heretycy] iuż od Kościoła ofądzeni y potępieni/ máią być iáko y inízy złoczyńce/ á burznicy/ y zábijácze/ y morderze dufz ludzkich/ y ná gárdle karáni. WujPosŚw 1584 97 (Linde).

Synonimy: rozproszyciel, skażca, zwadca.

Cf **BURZCA, BURZYC, BURZYCIEL**

LZ